

РЕШЕНИЕ

№ 35976

гр. София, 17.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилка

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2686** по описа за **2026** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба „Травел дийлс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя И. И. Ф., чрез представител по пълномощие адв. Н. Г., срещу Решение от 19.01.2026 г., постановено по НАХД № 9727/2025 г. от СРС, НО, 112-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 52 от 03.06.2025 г., издадено от Директор на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) С.-град, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 128, ал. 1, т. 11 от Закона за храните (ЗХ), за нарушение на чл. 94, ал. 1 ЗХ, вр. чл. 6, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и съвета, на „Травел дийлс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева

В жалбата се твърди, че въззивното решение е постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано. Неправилно съдът е приел, че процесното НП е издадено от компетентен орган. Административният акт бил е издаден в нарушение на чл. 53 и чл.57 от ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление било е немотивирано. Релевира се довод за приложението на чл.28 ЗАНН. Претендира разноски по делото. В срока на касационното оспорване е подадена и молба от жалбоподателя за изменение на

първоинстанционното решение в частта с разноските.

Ответникът – директор на Областна дирекция по безопасност на храните-С. чрез процесуалния си представител адв. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Позовавайки се на събраните по делото доказателства, Районният съд съдът е приел за установено от фактическа страна следното:

В ОДБХ постъпил сигнал, който обхващал множество обекти, в който се твърдяло, че се предлагат продукти (хранителни добавки), в които се съдържа канбидиол. По тази причина, свидетелят Н. Б. проверявала интернет платформа на дружеството „Травел дийлс“ ЕООД — www.myjuana.bg; която била сред посочените в сигнала. След като на 07.10.2024 г. Б., заедно с д-р И. Х., посетили офиса на дружеството и оставили покана на управителя да се яви в офиса на ОДБХ, управителят И. Ф.- М. се явила в средата на месец октомври и й било обяснено, че не може да предлага за продажба хранителни добавки, в които се съдържа канбидиол. Било издадено предписание в този смисъл, с № 8605/17.10.2024 г., след което Ф.-М. оказала пълно съдействие на служителите на ОДБХ и свалила всички продукти от платформата за продажба.

Последното обстоятелство било установено чрез проверка на платформата, осъществена на 14.11.2024 г., за което бил съставен Констативен протокол № 0078055/14.11.2024 г.

Впоследствие била осъществена още една проверка на електронния сайт, посочен по-горе, като това се случило две седмици по-късно - на 28.11.2024 г. При тази проверка било установено, че голяма част от продуктите, които били свалени по-рано, били отново възвърнати за продажба. При преглед на www.myjuana.bg; свидетелят Н. Б. установила, че се предлагат за продажба с обявена цена:

1. CANNABIN 5% стандартизирани CBD капки;
2. PLANTIS cbd масло от семена на конопено семе 500 мг;
3. Капсули от коноп 6,9 мг CBD “S.”;
4. Масло CANNALIS — натурално 15;

Свидетелят Б. намерила, че горепосочените продукти съдържали в състава си канабиноиди, тъй като от описанието на продуктите в платформата се установявало това обстоятелство. Б. намерила, че канабидиолът (CBD) не е одобрена нова храна, поради което било извършено нарушение на чл. 94, ал. 1 ЗХ, вр. чл. 6, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и съвета. Ето защо, тя поканила управителя на дружеството да се яви за съставянето на АУАН и на 10.12.2024 г. за посоченото нарушение бил съставен АУАН 991/10.12.2024 г., който бил връчен на управителя И. Ф.-М. срещу подпис.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 52 от 03.06.2025 г., от Директор на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) С.-град, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 128, ад. 1, т. 11 от Закона за храните (ЗХ), за нарушение на чл. 94, ад. 1 ЗХ, вр. чл. 6, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2015/2283 на Европейския парламент и съвета, на „Травел дийлс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт Софийският районен съд е приел фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните по делото доказателства. Намерил е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът приел за доказано, че касаторът е осъществил административното нарушение, за което е ангажирана отговорността му и правилно е приложен материалния закон.

Решението е правилно.

Настоящият съдебен състав споделя напълно, както установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, така и направените въз основа на нея правни изводи. Решаващият състав на въззивната инстанция е проявил необходимата процесуална активност за изясняване на фактическата обстановка, като е събрал доказателства и е обсъдил същите поотделно и в тяхната съвкупност. Основал е решаващите си изводи въз основа на вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и въз основа на закона. Преценени са всички доказателства при постановяване на обжалваното решение, като изводите на първоинстанционния съд са напълно обосновани, поради което и на осн. чл. 221, ал.

2 от АПК, касационната инстанция препраща към мотивите изложени в обжалваното решение.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен орган. В тази насока районния съд е изложил подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да приповтаря.

За пълнота на изложението настоящата съдебна инстанция следва да спомене, че по делото са събрани доказателства за продукта CANNABIN 5% стандартизирани CBD капки, от които безспорно се установява, че идентифицираните употреби на този продукт са храни и фармацевтични продукти/козметика. Също така е посочено, че това е концентриран продукт и не следва да се поглъща в такъв вид (концентрат).

Освен това, от разпечатките от интернет платформата се установява, че описанието на продуктите директно сочи към това, че те са хранителни добавки и са предназначени за консумация — или директна или в разтвор, в храна и т.н. В тази връзка СРС съобразно доказателствата по делото е отхвърлил тезата на жалбоподателя, че процесите продукти били козметични, поради което ОДБХ не била компетентна, както и че нарушението било несъставомерно, защото продуктите не били хранителни продукти. В резултат настоящата инстанция приема, че Българската агенция по безопасност на храните е осъществила законосъобразно правомощията си по чл. 109 от ЗХ.

Съдът намира за неоснователно и искането за приложението на чл.28 ЗАНН. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, засегнати са отношенията в сферата на здравеопазването. Без значение е дали процесните продукти не следва да се поглъщат във вида им (концентрат), те са хранителни добавки и могат да се консумират, вкл. в разтвор, в храна и т.н., това не ги прави по-малко опасни.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложено е наказание съобразено с определения от закона минимален размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По отношение на молба за изменение на първоинстанционното решение в частта с разноските, съдът счита същата за неоснователна, поради следното:

Размерът на адвокатското възнаграждение се обосновава с два обективни критерия - обем и сложност на извършената дейност, както и величината на защитавания интерес.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд.

СРС се е произнесъл по въпроса за разноските, като е намерил, че следва да присъди такива на въззиваемата страна, като претендираното възнаграждение от 1000 лева не се явява прекомерно, поради факта, че делото е било решено в три съдебни заседания и е с нормална степен на

сложност. В резултат е решил, че „Травел дийлс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], следва да бъде осъдено да заплати на въззиваемата страна посочената сума, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. Разноските са доказани.

Настоящата инстанция приема, че делото е с правна и фактическа сложност, представени и приети са нови доказателства по делото, проведени са 3 съдебни заседания, изслушани са и свидетелски показания, поради което не са налице предпоставките за намаляване на присъденото на ответника адвокатско възнаграждение. Изложеното е в съответствие и с Решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, съгласно което определенияте в чл. 8, ал. 1 във вр. с чл. 7, ал. 2 от Наредбата размери на адвокатските възнаграждения нямат обвързващ характер и могат да служат единствено като ориентир при определяне на разноските за адвокатско възнаграждение, но в случая няма основание този ориентир да бъде игнориран, предвид правната и фактическа сложност на делото.

При този изход на делото въз основа направеното искане и на основание чл.63д ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за производството пред касационната инстанция по делото, които са доказани и заявени по списък –адвокатско възнаграждение, в размер на 511,29 евро.

По делото е приложен договор за правна защита и съдействие от 15.04.2026 г., приложена е и фактура за заплащане на посочената сума. Предвид изхода на делото, такива се дължат и съда не намира основание за тяхното изменение. Не са налице основания разноските да бъдат намалени.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.01.2026 г., постановено по НАХД № 9727/2025 г. на Софийски районен съд, НО, 112-ти състав.

ОСЪЖДА „Травел дийлс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя И. И. Ф., да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните-С. разноски по делото в размер на 511,29 евро /петстотин и единадесет евро и двадесет и девет цента/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :